

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 140
din 12.02.2020

Dosar nr: 508/2019

Petiția nr: 3113/07.06.2019

Petent:

Reclamați: Inspectoratul Județean pentru Situații de Urgență „Banat” al județului Timiș, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

Obiect: modul de salarizare diferit a persoanelor care lucrează 8 ore pe zi comparativ cu persoanele care lucrează în ture de 24 cu 48 de ore

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.

I. 2. Numele și sediul reclamanților

2. Inspectoratul Județean pentru Situații de Urgență „Banat” al județului Timiș, Str. Înfrățirii nr. 13, Timișoara, Județul Timiș;

3. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Str. Banu Dumitrache nr. 46, sector 2, București;

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul consideră discriminatoriu modul de salarizare a persoanelor care lucrează 8 ore pe zi comparativ cu persoanele care lucrează în ture de 24 cu 48 de ore.

III. Citarea părților

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

6. Părțile au fost citate pentru data de 30.07.2019 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

7. La audierea din 30.07.2019 s-a prezentat Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, reprezentat de către consilier juridic cu delegație la dosar, restul părților fiind absente.

8. Petentului i s-au comunicat punctele de vedere ale reclamanților, fiind solicitate concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

9. Prin petiția înregistrată la CNCD cu *nr. 3113/07.06.2019* petentul arată următoarele aspecte relevante:

- al doilea reclamat a emis procedura privind modalitatea de plată a majorării salariale pentru angajați făcând referire la persoanele care își desfășoară activitatea de luni până vineri, 8 ore pe zi, respectiv persoanele care își desfășoară activitatea în ture de 24 cu 48 de ore;

- a doua categorie nu beneficiază de plata sâmbetelor, duminicilor, sărbătorilor legale, plata orelor suplimentare și dreptul la concediu.

10. Petentul arată că ambele categorii au statutul de militar, personal operativ și au funcția de "subofițer". A depus la dosar înscrisuri.

Susținerile reclamațiilor

11. Al doilea reclamat invocă excepția inadmisibilității petiției, criticile petentului făcând trimitere la acte normative care reglementează acordarea drepturilor bănești pentru munca prestată suplimentar, aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legilor, atribute ce revin instanțelor de judecată.

12. În ultimii ani, încadrarea cu personal a înregistrat o tendință descrescătoare iar din luna februarie 2015 a fost adoptată măsura de trecere la un program de lucru de 24/48 ore, în limita a 91-93 de ture de serviciu pe an.

13. Din totalul echipajelor dedicate pentru autospecialele de stingere a incendiilor și ambulanțele SMURD, 74 % sunt încadrate zilnic pe tura de serviciu prin cuplaj cu alte categorii de tehnică operativă.

14. Începând cu anul 2015 personalul militar beneficiază de o majorare de 75 % pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, în timpul programului normal de lucru. De asemenea, personalul militar mai poate beneficia și de o majorare de 100% pentru munca prestată în zile de repaus și sărbători legale peste programul normal de lucru, dacă nu se poate acorda timp liber corespunzător. În situația în care se acordă majorarea de 100% nu se mai poate acorda și timp liber corespunzător.

15. Directiva privind timpul de lucru nu abordează aspectul remunerării (metodele de plată și diversele rate de salarizare putând fi stabilite la nivel național) singura excepție fiind cea a renumerației care trebuie să fie asigurată pe durata concediului anual al lucrătorilor.

16. Se invocă și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal nr. 664/10.02.2009 precum și Decizia nr. 442/2013 a Curții Constituționale, Decizia nr. 407/13.06.2017. Totodată ar trebui avută în vedere și Decizia nr. 323/20196a Curții Constituționale care a reținut că instituirea unui tratament juridic distinct pentru anumite categorii socioprofesionale, așa cum sunt și cadrele militare în activitate este fundamentată pe un criteriu obiectiv care ține de specificul activității acestora și care justifică instituirea unor drepturi și obligații specifice.

17. Se solicită să se rețină că, în raport de atribuțiile celui de al doilea reclamat, timpul de lucru este adaptat și particularizat misiunilor din competență iar afirmațiile petentului sunt vădit nefondate urmând a respinge petiția ca neîntemeiată.

18. Primul reclamat, arată următoarele:

- Programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal au fost stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, aspecte analizate și prin decizia nr. 442/2013 a Curții Constituționale. Potrivit art. 17, alin. 2 din Directiva nr.

2003/88/CE pot fi admise derogări de la perioadele obligatorii de repaus în cazul activităților de securitate și supraveghere care necesită prezența permanentă în scopul de a proteja bunuri și persoane.

19. Se solicită admiterea excepției inadmisibilității, iar în subsidiar, în caz de respingerea a acesteia, raportat la dispozițiile OG nr. 137/2000 și criticile petentului respingerea petiției ca neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

20. Colegiul director constată că în conformitate cu **Procedura operațională 56-DF** din 05.06.2018 s-a acordat o creștere salarială persoanelor care au desfășurat activități în zilele de sâmbătă, duminică, de sărbători legale și în alte zile în care conform reglementărilor în vigoare nu se lucrează, dacă nu lucrează în ture. Această creștere s-a acordat conform prevederilor legale pentru a aplica o salarizare unitară.

21. Colegiul director respinge excepția de necompetență materială privind acte normative cu caracter de lege, invocată de către al doilea reclamat, având în vedere faptul că obiectul petiției reprezintă o procedură care nu are caracter de lege. **Decizia nr. 997/2008 a Curții Constituționale** se referă în mod expres la norme juridice cu caracter de lege.

22. Excepția inadmisibilității petiției, formulată de al doilea reclamat, este practic o excepție de necompetență materială. Colegiul director respinge această excepție, întrucât nu analizează interpretarea și aplicarea legii, ci modul diferit de salarizare al persoanelor care lucrează 8 ore pe zi comparativ cu persoanele care lucrează în ture de 24 cu 48 de ore.

23. Colegiul director respinge excepția tardivității petiției, având în vedere faptul că procedura de calcul a salariilor produce efecte și în prezent.

24. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

25. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

26. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

27. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Musselle împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

28. Colegiul director reține că în conformitate cu jurisprudența CEDO statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în

funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (**Rasmussen împotriva Danemarcei**, 28 noiembrie 1984, §40). Chiar dacă statele au o marjă de apreciere, justificarea trebuie evaluată în raport cu principiile care prevalează în mod normal într-o societate democratică (**Unal Tekeli împotriva Turciei**, 16 noiembrie 2004, §50). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (**Zeman împotriva Austriei**, 29 iunie 2006, §33).

29. În practică se constată că nu există diferențe salariale sau diferențe privind plata unor sporuri datorate modului în care se efectuează activitatea (8 ore pe zi sau în ture). Colegiul director observă că petentul nu a făcut o comparație între el și o altă persoană, care ar fi într-o situație mai favorabilă (având un salariu mai mare sau sporuri mai mari), diferențe rezultate ca urmare a faptului că persoana cu care s-ar realiza comparația ar fi desfășurat activități în zilele de sâmbătă, duminică, de sărbători legale și în alte zile în care conform reglementărilor în vigoare sunt declarate zile nelucrătoare.

30. În consecință faptele sesizate nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială privind acte normative cu caracter de lege, invocată de al treilea reclamat, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

2. Respinge excepția de inadmisibilității petiției, respectiv a necompetenței materiale a CNCD, invocată de al doilea reclamat, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

3. Respinge excepția tardivității petiției conform art. 21-27 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

4. Fapta sesizată nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. din **O.G. nr. 137/2000**;

5. o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Data redactării: 12.02.2020

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: 1-19 RB/TS; 20-30 IH